

Sint in de stad

Het
feest
gaat
door!

Het is bijna Sinterklaas in Blauwwaterland. Nog zeven nachtjes slapen en het is zover!

De tv mag even aan in de klas. Voor deze bijzondere uitzending van het Jeugdjournaal. Ja, een boodschap van de koning. Groep 4a, de klas van Amani, zit met spanning te wachten. Vijf leerlingen van hun school hebben meegedaan aan de Blauwwaterland geschiedenisquiz over Sinterklaas. De winnaars worden straks bekend gemaakt.

"Majesteit, u heeft vandaag met Sinterklaas gesproken. Waar ging uw gesprek over?" vraagt de mevrouw van de televisie aan de koning.

"Sinterklaas en ik hebben bedacht om het dit jaar eens anders te doen. We gaan dit jaar ook de verjaardag van Zwarte Piet vieren. Ja, we zijn Zwarte Piet heel dankbaar dat hij jaar in, jaar uit Sinterklaas heeft geholpen om de cadeautjes op tijd klaar te hebben. En naar de kinderen te brengen."

"Dat is een geweldig idee, Majesteit. Wat verwacht u van de mensen in het land?" vraagt de journaliste erg blij.

Als de Sint en de koning in gesprek zijn, mag er nooit iemand bij zijn. De koning vertelt achteraf wat de mensen moeten weten. De rest van het gesprek blijft vertrouwelijk.

“Wij gaan het land super mooi versieren voor Zwarte Piet. Hij krijgt dit jaar alle eer!

Misschien is het wel een aardig idee als alle kinderen een mooie tekening of een knutselwerk maken voor Zwarte Piet. Ook leuk als alle kinderen zich bij de intocht van Sinterklaas verkleden als Zwarte Piet.”

“Dat is super, Majesteit! Zwarte Piet verdient die aandacht dubbel en dwars. We zullen ons best doen zodat alle kinderen uit heel Blauwwaterland over dit geweldige plan te weten komen.”

Daarna gaat ze door:

“Vandaag zijn de winnaars van de Blauwwaterland-quiz over Sinterklaas bekend gemaakt. Het team van de Groenemolen heeft dit jaar alle vragen goed beantwoord. Het heeft de Blauwwaterland-kroon gewonnen!”

De kinderen juichen in de klas! Juffrouw Caroline zet de tv uit.

*W*at een blijdschap! Het lawaai is oorverdovend. Amani steekt haar vinger op.

“Stilte in de klas, jongens en meisjes!” roept juffrouw Caroline.

Alle leerlingen zijn meteen stil. Ja, ze weten wel wanneer juf het meent.

“Amani, ga je gang.”

“Juf, wat betekent eigenlijk ‘de Blauwwaterland-kroon winnen’? Krijg je een kroon?”

“Nee, Amani, veel meer. Dat betekent dat, als Sinterklaas met de boot aankomt, de winnaars hem welkom heten. Daarna mogen ze mee op bezoek naar het paleis van de koning. En daar lekker wat eten. Na afloop krijgen ze een kristallen kroontje mee naar huis.

En een wat grotere kroon gaat mee naar de school. Is dat niet bijzonder?” vraagt de juffrouw, opgewonden.

*N*ou en of, samen met de Sint naar het paleis van de koning... Dat is toch de mooiste droom die iemand kan hebben.

De leerlingen van het Groenemolen-team - zo heet de school van Amani - zijn helemaal door het dolle heen als zij dit geweldige nieuws horen! En ze juichen: "Jaaa... Joepie... Geweldig... Wij zijn de beste... Wij zijn de beste... Naa nananana!"

De hele school praat er over! Ja, het is echt een reden om jaloers te zijn op de gelukkige leerlingen!

Wie zijn die vijf eigenlijk?

Amani speelt vandaag na schooltijd samen met Thian bij Angelique.

Het is vijf uur. De moeder van Amani komt haar dochter ophalen.

"Mama..., Angelique, Thian, Lucas en ik hebben de Blauwwaterland-quiz gewonnen. Wij krijgen de Blauwwaterland-kroon! En wij mogen met Sint mee naar het paleis! Jaaa...!" juicht Amani.

"Wauw, wat een eer!" zegt de moeder van Amani.

"En Cliff hoort er ook bij, maar hij zit in een andere groep, mama," zegt Amani.

"Wij moeten ons verkleden als Zwarte Piet. En wij mogen de hele dag Sint overal mee helpen," voegt Angelique daar aan toe.

Amani staat heel even stil. Ze schudt haar hoofd: "Ik ga me mooi niet zwart laten schminken, mama. Ik doe wél pietenkleren aan! Jij toch ook niet, Angelique?"

"Uh... Uh... Ik ook niet." Ze denkt nog even na en zeg dan, wat bezorgd: "Maar Amani, als wij ons niet zwart laten schminken, zullen we niet mee mogen doen aan de intocht van de Sint."

“In het teken staan van Zwarte Piet betekent toch niet dat je ook Zwarte Piet moet zijn? Iedereen is anders. Ik hoef echt niet te laten schminken, hoor.” Amani is zeker van haar zaak.

De moeders kijken elkaar aan... Zij denken dat dit gesprek lang kan gaan duren. De mama van Amani pakt de hand van haar dochter:

“Jullie kunnen hierover morgen op school met juf verder praten. Jullie gaan haar precies vertellen hoe jullie erover denken. Ik weet zeker dat juf een oplossing zal vinden.”

“Dag Thian. Dag mevrouw, dag Angelique en bedankt voor het spelen!” zwaait het ‘bruin-en-witte’ meisje.

Thian, het Chinese jongetje, kijkt Amani na als die met haar moeder vertrekt. Hij heeft een paar dingen goed onthouden: iedereen is uniek. Hij is in gedachten verzonken.

De ouders van Thian hebben hem opgehaald. Ze hebben het grote nieuws ook al gehoord. Het hele gezin is nerveus.

"Thian, we moeten jou zwart schminken," zegt zijn vader.

"Nee hoor, papa. Ik wil niet geschminkt worden. We hoeven niet per se zwart te zijn om de Sint te helpen. Ik ga gewoon zoals ik ben, papa."

"Thian, je mag de koning niet tegenspreken. Mama gaat jou nu alvast even schminken zodat je kunt wennen aan de zwartepietenkleur."

Zijn moeder begint hem te schminken. Er stromen twee rivieren van tranen over zijn nu zwarte wangen. Thian huult zo hard dat de burens het kunnen horen. Wat een verdriet!

"Dit is zielig," denkt zijn moeder. "Waarom mag ons kind Sinterklaas niet helpen met zijn echte kleur? Ik ga morgen met de juf praten."

*J*uffrouw Anne is er vandaag weer. De vijf kinderen zullen met haar oefenen voor de intocht. De moeders van Amani, Angelique en Thian hebben haar al gewaarschuwd over het schminken.

Eerst trekken de kinderen hun nieuwe pietenpakken aan. De leerkracht pakt daarna de schminkkoffer en zet hem op haar tafel.

“Wie wil als eerst geschminkt worden?” vraagt ze met een glimlach...

Iedereen is stil en niemand beweegt.

“Zal ik met jou beginnen, Amani?”

“Nee juf, ik hoef niet geschminkt te worden. Ik ben bruin en wit. Zo wil ik ook naar Sinterklaas. Nee, geen schmink voor mij!”

De onderwijzeres weet even niet wat ze daarop moet zeggen. Na een tel of twintig kijkt ze een andere leerling aan. Ze vraagt hem:

“Zal ik jou dan maar als eerste schminken, Thian?”

“Nee, mijn moeder zei dat ik me niet hoef te laten schminken.”

“Maar Thian dit is een spel en daarbij hoort het dat je zwart wordt geschminkt. Daarna was je je gezicht gewoon weer schoon,” legt juffrouw Anne uit.

“Wij willen Sinterklaas welkom heten met onze echte gezichten. Hij moet ons goed kunnen zien. Van mijn moeder mocht ik mezelf niet wit schminken. Maar zwart schminken is ook stom,” springt Amani haar klasgenootje bij.

Het prachtige roodharige meisje met blozende wangen en sproetjes, steekt haar vinger op. Met een knikje geeft juffrouw Anne Angelique toestemming om te praten.

“Juf, ik wil nooit meer mijn sproetjes camoufleren. Ik vind het niet eerlijk dat alleen een zwarte Piet Sinterklaas mag helpen!”

“En ja, ik ben bruin en wit. Ik wil gewoon Amani, de ‘bruinenwitpiet’ zijn bij Sinterklaas!”

“En ik de gele Piet!”

“Ja, ik de rode Piet!”

“En ik de blanke Piet!” zegt Lucas opgelucht. Hij had er eigenlijk ook geen zin meer in. Al dat stomme gepraat. Waarom kan iedere Piet niet gewoon komen zoals hij zelf wil?